

2. adventní neděle 6.12.2015 – Sbor CB v Praze 3

Zj 4,1-11: „V nebi je trůn...“

Nevím, čím to je, ale kdykoliv čtu tento text ze Zjevení Janova, začnu si notovat píseň Svatopluka Karáska „*V nebi je trůn, v nebi je trůn, pravdy hlavní sídlo*“. Asi nejsilnější dojem udělala na mně tato píseň v době hluboké totality na jednom koncertu Spirituál kvintetu. Nejen já, také další posluchači v ní slyšeli poselství o tom, že nad vládou zpupných komunistických mocipánů, kteří se snažili potlačit každý projev svobody a nezávislosti, kteří omezovali práci církve a odebírali farářům státní souhlasy, stojí Boží trůn, nejvyšší úřad, odkud vládne Pán Bůh ve své moci a slávě. Takové výhledy dával Pán Bůh křesťanům v různých dobách. Taková slova povzbuzení a obrazy naděje připravil Pán Bůh také pro křesťany, kteří procházeli pronásledováním.

1. Otevřené nebe

Prorocká kniha Zjevení ukazuje od počátku *na toho, který byl, který je a který znovu přijde*. Je to kniha, která má křesťanům ukázat, že navzdory těžkostem se neblíží konec, nýbrž Boží budoucnost. První 3 kapitoly shrnují aktuální problémy Kristovy církve a ukazují východiska. Čtvrtá kapitola je úvodem k vyličení budoucnosti. Přibližuje nám vidění něčeho, co člověk jen tak neuvidí. Pán Bůh dává prožít Janovi mimořádnou zkušenost „vidění“ a „vytržení ducha“ a otevírá před ním nebe. Apoštol vidí obrazy a slyší hlasy, které poodhalují tajemství Boží velikosti a slávy. – Už samotný obraz „otevřeného nebe“ je pro čtenáře povzbuzením. Kolikrát věřící v různých dobách a situacích prožívali, že nebe je zavřené. Tehdy, když volali k Bohu a nepřicházela odpověď. Tehdy, když čekali pomoc a vysvobození v těžkostech a nic se nedělo. V Bibli najdeme takové nářky a stýskání, které odrážejí pochybnosti, špatné nálady a zklamání věřících. „*Hospodine, proč jsi na mě zanevřel a svou tvář přede mnou skrýváš?*“ (Ž 88,15) Takové zkušenosti a pocity toho, že se Pán Bůh o svět, o člověka, o svou církev nezajímá, že si musíme pomoci sami, nejsou neobvyklé. Tak by to mohlo klidně napadnout křesťany v těžké době útlaku. Snad právě proto dává Bůh svému služebníkovvi nahlédnout do duchovní reality a ukazuje mu „*otevřené nebe*“. Přes různé pochybnosti, zklamání a pocity beznaděje, platí, že náš Bůh miluje své stvoření, že se o svět, o svou církev a jednotlivé věřící zajímá, On je nablízku se svou pomocí, ať už to cítíme nebo ne.

2. V nebi je trůn – a ten, který sedí na trůnu

V době napsání knihy Zjevení byl místem, odkud se vládlo tehdejšímu světu, jednoznačně Řím. Vládcem, který tehdy seděl na trůnu, byl císař *Domitian (vládl 81-96 n.l.)*. Byl to první římský císař, který požadoval božské uctívání své osoby. Protože křesťané brali vážně Desatero a také 1.příkázání a nemohli na to přistoupit, stalo se křesťanství zakázaným, státu nepřátelským náboženstvím. To byl hlavní důvod a předpoklad pro velká pronásledování křesťanů v dalších staletích.

Občas se v naší době dostane do popředí otázka, kdo je nejmocnějším mužem planety. Obecně se za nejmocnějšího muže planety považuje prezident Spojených států amerických *Barack Obama*. Těsně za ním nebo vedle něj to jsou ruský prezident *Vladimir Putin* a čínský prezident *Si Ťin-pching*. Minulý týden při projevu o stavu Ruské federace dokonce Vladimir Putin mluvil o sobě jako o absolutním lídrovi boje proti světovému terorismu. O takové vůdčí postavení a převahu se vedly války a bojovalo se na různých frontách. To všechno byli nebo

jsou vládcové, kteří dočasně sedí na různých pozemských trůnech, kteří reprezentují politickou, vojenskou a ekonom. moc.

Do těchto úvah o lidské síle i zvůli, jak ji pocítili křesťané v Římském impériu nebo jednotlivé národy a lidé v dobách jiných, zní Boží poselství. Poselství o tom, že absolutním a nejmocnějším vládcem a Pánem všeho není nějaký tyran, zlosyn nebo představitel velkého národa, nýbrž všemohoucí Bůh, Stvořitel a Pán světa a vesmíru. „*Trůn v nebesích*“ představuje tu nejvyšší, absolutní autoritu, vládu a moc. Na nejvyšším, nebeském trůnu sedí „*svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází*“. To není ledajaká proklamace. To je dobrá zpráva a povzbuzení pro křesťany. To je prohlášení o té nejvyšší, poslední instanci, která je nade všemi králi, prezidenty, vládami, parlamenty, soudními dvory, jaké si jen umíme představit. Ať se děje cokoli, nic se neděje bez vědomí Toho, který sedí na nebeském trůnu, který je Pánem nebe i země. On je Pánem nad dějinami, nad národy, On je Pánem své církve i jednotlivců. – On je Pánem nade vším, ale On nevládne silou a mocí, ale láskou a odpuštěním. Jeho vláda je vláda pravdy, lásky a spravedlnosti.

Jan dostává nebeské vidění zrovna v době, kdy je sám ve vyhnanství a na křesťany doléhá pronásledování. Navenek se zdá, že jediným a nejvyšším pánem je císař *Domitian*. Jediným slovem, jediným pokynem rozhoduje o životě a smrti, o osudech křesťanů. Svědectví Zjevení Janova však přichází s ujištěním, že navzdory utrpení, kterým musí křesťané procházet, nebo dokonce ztrátě života, králem králů a pánem pánů je Hospodin. Jemu mají křesťané důvěřovat, k Němu vzhlížet a Jemu sloužit.

3. Nebeský obdiv a oslava Boží velikosti a moci

O živém a všemohoucím Bohu mluví Jan v obrazech. Ze svědectví Zjevení Janova se nedozvíme ani to, jak vypadá Bůh, ani to, jak to vypadá v nebi. Slávu Neviditelného má přiblížit lesk drahokamů, Boží velikost a moc dokresluje 24 trůnů, na kterých sedí 24 starších. Podle některých vykladačů 12 starců reprezentuje věřící doby starozákonní (podle počtu 12 pokolení Izraele) a dalších 12 starců Boží církev doby novozákonní (podle počtu 12 apoštolů). Ti všichni zastupují v Božím světě Boží lid, který ještě bojuje na této zemi. Kniha Zjevení nahlédnutím do „otevřeného nebe“ ukazuje Kristově církvi, kde je zdroj její síly a naděje. Tím zdrojem je Bůh, Boží láska a věrnost. Boží velikost, slávu a moc zdůrazňují „světelné a zvukové efekty“. Nebeské ohňostroje a hromy doprovázejí vidění Božího majestátu a připomínají, že Bůh je spravedlivým soudcem i mocným zachráncem.

Nebeská bohoslužba a liturgie, jak ji apoštol přibližuje, vrcholí v oslavě Toho, který sedí na trůnu. Čtyři bytosti vzdávají čest, slávu a díky tomu, který sedí na trůnu. A starci na to odpovídají tím, že padají na kolena a klanějí se věčnému, všemohoucímu a neviditelnému. Na znamení pokory, úcty a oddanosti kladou své koruny před trůnem a vyznávají: „*Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc...*“. – Mnohému zde nerozumíme. Nerozumíme symbolům, narážkám na uctívání císaře, není nám kulturně blízké padat na kolena a dávat najevo svou poníženost a oddanost. – Ale snad rozumíme tomu nejdůležitějšímu. Spolu s celou Kristovou církví zde stojíme v úžasu před biblickým obrazem Toho, který stvořil nás i celý vesmír, který ve své lásce a moudrosti pro nás v Ježíši Kristu připravil spásu a který celou svou církev povzbuzuje k věrnosti, vděčnosti a oslavě svého svatého Jména. Dejme se pohnout k nové radosti a věrnosti. Odevzdejme Pánu své srdce a dovolme Mu, aby v nás probouzel živou víru, lásku a naději. Náš Pán si přeje, aby Jeho vzácné dary působily v našem životě až do konce, až do dne Jeho příchodu. **AMEN.**

Bronislav Kaleta

